

РЕШЕНИЕ

№ 28

гр. Пловдив , 28.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ, 1-ВИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ в
публично заседание на пети юли, през две хиляди двадесет и първа година в
следния състав:

Председател: Галина Гр. Арнаудова
Членове: Елена Р. Арнаучкова
Румяна Ив. Панайотова

при участието на секретаря Стефка Огн. Тошева
като разгледа докладваното от Румяна Ив. Панайотова Въззивно гражданско
дело № 20215000500277 по описа за 2021 година

Производството е по чл. 258 и сл. от ГПК.

Образувано е по въззивна жаба от Община К. против решение ,постановено по гр.д. 132 /19 г. по описа на ОС – Стара Загора в частта ,в която е осъдена да заплати на ХР. Б. Б.- ЕГН ***** от с.Х., общ.К., обл.С. за претърпени неимуществени вреди в резултат на настъпило на 02.10.2018г. увреждане от паднала облицовка от фасадата на сградата на „ДКЦ П.- К.“- ЕООД, гр.К. сумата общо 32 000 лв, заедно със законната лихва върху присъдените 32 000 лв. от датата на деликта/02.10.2018г./ до окончателното плащане на сумите, както и сумата 470 лв .разноски по делото.По съображенията ,подробно изложени във въззвната жалба жалбоподателят поддържа доводи за незаконосъобразност ,неправилност и необоснованост на решението в неговата атакувана част и заявява искане в тази част решението да бъде отменено и предявеният против Общината иск да бъде отхвърлен като претендира и присъждане на разноски.

Предмет на производството е и въззивна жалба от ХР. Б. Б. против същото решение в частта ,в която предявеният иск за присъждане на обезщетение за неимуществени вреди е отхвърлен за разликата над уважената част от общо 32 000 лв. до пълния предявен размер от 60 000 лв. Решението се обжалва и в частта ,в която искът е отхвърлен изцяло по отношение на втория ответник „ДКЦ – П. – К. „ЕООД като въззвната жалба поддържа в

условията на евентуалност ,в случай ,че жалбата на Община К. бъде уважена и искът спрямо нея- отхвърлен изцяло.Претендират се разноски.

От въззиваемата страна „ДКЦ П. – К. „ЕООД е постъпил отговор и на двете въззивни жалба като поддържа становището ,че обжалваното решението е правилно.

От въззиваемата страна Х.Б. е постъпил отговор по жалбата на Община К. ,с който поддържа становище ,че решението в обжалваната от нея осъдителна част е правилно.

Съдът, след като взе предвид събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, приема за установено следното:

Гр.д. 132 /19 г. по описа на ОС – Стара Загора е образувано по искова молба от ХР. Б. Б. против Община К. за присъждане на обезщетение за неимуществени вреди ,които претърпял в резултат от падане на тежко парче от облицовка на фасадата на сградата, на ДКЦ – К. ,представляващо част от каменната облицовка на сградата на блок 1,от което същият претърпял разкъсно – контузни рани на главата ,счупване на носни кости и счупване на лява бедрена кост.Твърдял е ,че изпитвал силна болка, имал наличен оток и деформация на лявото бедро в дисталната част, налична патологична подвижност и костни крепитации, с невъзможна двигателна активност.Непосредствено след инцидента му била оказана медицинска помощ ,а два дни по- късно под интубационна анестезия била направена операция за открито наместване на фрактура на крака с вътрешна фиксация.Въпреки впоследствие проведеното лечение и рехабилитация отокът и болката в областта на бедрото и подбедрицата не намалявали ,поради което отново се наложило да постъпи на лечение като се установило наличието на флемотромбоза ,настъпила като усложнение от претърпяната травма на бедрото. Към настоящия момент при ищеца били налице ограничени движения на лявата тазобедрена става, посттромбофлебитен синдром на лявата подбедрица, има постоянен оток и тъмно оцветяване на лявата подбедрица, като гореописаните увреждания били довели до силни и продължителни болки, затрудняване движението на ищеца, като флеботромбозата била състояние, временно опасно за живота. Счита, че собственикът на сградата, от която е паднала каменната облицовка, не е обследвал техническото състояние на облицовката на сградата, не е полагал достатъчно грижи да следи и контролира за безопасността на сградата в тази ѝ част и да отстранява или укрепва опасни плочи от облицовката, което било довело до откъсването на плочата и причиняването на вредите му.Твърди ,че собственик на сградата,от която е произтекло увреждането е Община К. ,поради което същата дължи обезщетение за нанесените му неимуществени вреди.

В условията на евентуалност ,ако се приеме ,че Общината не е собственик на сградата ,а собственик е втория ответник „ДКЦ П. – К. „ЕООД и искът против първият ответник бъде отхвърлен счита ,че следва да бъде ангажирана отговорността на втория ответник.

Ответниците оспорват иска като основният спор е по въпроса кой е материално право легитимиран да отговаря по него доколкото и двамата ответници отричат да са собственици на сградата на ДКЦ - К. ,от която е паднало тежко парче от фасадата и нанесло увреждания на ищеца.Спори се и досежно интензитета на болките и страданията ,тяхната причинна връзка с инцидента и размера на претендираното обезщетение.

Съдът с обжалваното решение е приел,че сградата на ДКЦ П. – К. ЕООД е собственост на Община К. като се е позовал на АОС 595/25.02.2003 г. ,а по отношение на неимуществените вреди ,претърпени от ищеца ,които е приел за доказани е преценил ,че обезщетение от 2000 лв. за причинени контузни рани на главата ,от 10 000 лв. – счупване на носни кости и 20 000 лв. за счупване на лява бедрена кост се явява справедливо ,основателно и доказано, в който размер от общо 32 000 лв. е уважил иска спрямо първия ответник като го е отхвърлил изцяло спрямо втория и за разликата до пълния предявен размер – спрямо първия.

Веднага следва да се каже ,че в частта ,в която съдът се е произнесъл по същество по иска ,предявен против „ДКЦ П. – К. „ЕООД до размера на уважения против първия ответник иск от 32 000 лв. е недопустимо ,тъй като искът против този ответник е предявен в условията на евентуалност и доколкото главният иск против Община К. е уважен в посочения размер, то не се е сбъднало вътрешно процесуалното условие ,а именно отхвърляне на иска против Общината за сумата от 32 000 лв.,което да доведе до произнасяне по иска против втория ответник за тази сума.Ето защо в частта ,в която евентуално предявеният иск против „ДКЦ П. К.“ЕООД е отхвърлен за сумата от 32 000 лв. следва да бъде обезсилено.

По отношение на иска против Община К. - както се каза, изложената от ищеца фактология относно инцидента и нанесените му травми не е спорна.От събраните доказателства – гласни и заключение на СМЕ се установява ,че в резултат на нанесените травми ищецът е претърпял продължителни силни болки ,няколкократно медицинска намеса, дълъг период на обездвижване ,усложнение вследствие от фрактурата ,временно опасно за живота ,около една година период на възстановяване .А от изслушаната СТЕ се установи ,че сградата на П.та е въведена в експлоатация пред 1978 г. и стареенето и неподдържането в добро състояние на облицовката на сградата е основаната техническа причина за падане на облицовката.

От представените писмени доказателства е видно ,че с решение № 63

/29.03.2000 г. във връзка с чл.102 от ЗЛЗ и Заповед на министъра на здравеопазването се преобразува публично здравно заведение Амбулаторно – поликлинично здравно заведение гр.К. в „ДКЦ -1 К.“ЕООД ,което лечебно заведение поема активите и пасивите на преобразуващото се такова към 31.12.1999 г. ,а правото на собственост на Община като ЕСК на капитала се упражняват от Общински съвет – К.. Съобразно разпоредбата на чл.104 от ЗЛЗ с преобразуването на публичните здравни заведения по чл. 101, 102 и 103 предоставеното за стопанисване и управление движимо и недвижимо имущество - държавна или общинска собственост, включено в балансите на здравните заведения, въз основа на които се преобразуват, преминава в собственост на дружествата.Всичко това идва да покаже ,че с поемане на активите на преобразуващото се публично здравно заведение ,за които няма спор ,че обхващат и П.та ответникът „ДКЦ 1 К. „ ЕООД – сега „ДКЦ П. К. „ЕООД ,е придобил и собствеността върху тях,вкл. П.та , като недвусмислена индиция в тази посока е и обстоятелството ,че през 2019 г. този ответник се е снабдил с констативен нотариален акт за собственост на сградата именно въз основа на писмени документи и на основание чл.104 ал.1 от ЗЛЗ . Обстоятелството ,че е налице АОС № 595 / 25.02.2003 г. касателно този обект не променя горния извод доколкото актовете за общинска собственост нямат правопораждащ ефект,още повече ,че със Заповед № 13 / 17.01.2019 г. на Кмета на Общината е отписана сграда обект „П.“.

При това положение и доколкото собственик на сградата ,от която се е отцепила облицовка и е причинила вредите на ищеца, за които същият търси обезщетение не е Община К. ,то същата не е материално правно легитимира да отговаря по този иск и същият против нея се явява изцяло неоснователен и следва като такъв да се отхвърли.

С оглед отхвърляне на главния иск следва да бъде разгледан евентуално предявения такъв против „ДКЦ П. – К.“ЕООД,по отношение на който ответник съдът намира ,че се установи да е материално правно легитимиран да отговаря по иска доколкото се установи да е собственик на веща ,за не е полагал достатъчно грижи да следи и контролира за безопасността ѝ и да отстранява или укрепва опасни плочи от облицовката, което било довело до откъсването на плочата ,причинила вредите и следователно по отношение на този ответник се установи фактическия състав на разпоредбата на чл.49 от ЗЗД и неговата отговорност за репарирание на претърпените от ищеца неимуществени вреди ще следва да бъде ангажирана.По отношение размера на дължимото обезщетение следва да се съобрази интензитета на болките и страданията на ищеца и продължителността на оздравителния период – около 1 година и в светлината на разпоредбата на чл.52 от ЗЗД съдът намира ,че обезщетение в размер на 32 000 лв. – 2 000 лв. за разкъсно контузните рани ,10 000 лв. за счупване на носните кости и 20 000 лв. за счупване на лява бедрена кост , е адекватна компенсация на претърпените от ищеца болки и страдания.Ето защо искът против втория ответник се явява основателен и

доказан до този размер ,до който следва да бъде уважен.

Предвид на казаното налага се извода ,че решението на първоинстанционния съд ,в частта в която е уважен предявеният от ищеца иск за заплащане на обезщетение в размер на 32 000 лв. против Община К. е неправилно и следва да бъде отменено и в тази част да се постанови друго ,с което искът до този размер бъде отхвърлен.

В останалата отхвърлителна част по отношение на този ответник решението е правилно и следва да се потвърди.

Както се каза по-горе по отношение на втория евентуален ответник,по отношение на който съдът се е произнесъл по същество като е отхвърлил иска за сумата от 32 000лв. като недопустимо следва да се обезсили доколкото като предявен като евентуален съдът не е дължал произнасяне по него.

Тук обаче този иск се разглежда по същество ,поради което за тази сума- 32 000 лв., искът против „ДКЦ П. К.“ЕООД като основателен следва да бъде уважен ,а в частта до пълния предявен размер от 60 000 лв. е неоснователен и следва да се отхвърли ,а решението следователно ,в частта ,в която този иск е отхвърлен над размера от 32 000 лв. като правилно е следва да се потвърди.

Следва решението да се отмени и изцяло в частта на разноските ,които ще се присъдят с настоящето решението за двете инстанции,които са както следва : „ДКЦ П.- К.“- ЕООД следва да заплати на ищеца 470 лв. разноски по делото за първа инстанция ,1788 лв. адв.възнаграждение на „А. д. Й. и Е.“, ДТ в размер 1280лв. в полза на Органите на съдебната власт в лицето на ВСС-гр.София по сметка на АС – Пловдив;Ищецът следва да заплати на Община К. 300 лв. юрисконсултско възнаграждение за първоинстанционното разглеждане на делото.За настоящата инстанция „ДКЦ П.- К.“- ЕООД следва да заплати 1788 лв. адв.възнаграждение на „А. д. Й. и Е.“. Ищецът следва да заплати на Община К. 300 лв. юрисконсултско възнаграждение и 640 лв. ДТ или общо 940лв.; на „ДКЦ П.- К.“- ЕООД 934 лв. разноски за адвокатско възнаграждение съобразно отхвърлената част на иска.

Ето защо съдът ,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 260041/15.02.2021 г. ,постановено по гр.д. 132/2019 г. по описа на ОС – Стара Загора,в частта ,в която е ОСЪДЕНА Община К. да заплати на ХР. Б. Б.- ЕГН ***** от с.Х., общ.К., обл.С. за претърпени неимуществени вреди в резултат на настъпило на 02.10.2018г. увреждане от паднала облицовка от фасадата на сградата на „ДКЦ П.- К.“- ЕООД, гр.К.

сумата общо 32 000 лв ,заедно със законната лихва върху присъдените 32 000 лв. от датата на деликта/02.10.2018г./ до окончателното плащане на сумите, както и сумата 470 лв / разноски по делото,**ВМЕСТО КОЕТО ПОСТАНОВИ:**

ОТХВЪРЛЯ иска ,предявен от ХР. Б. Б.- ЕГН ***** от с.Х., общ.К., обл.С. против Община К. за заплащане на обезщетение за претърпени неимуществени вреди в резултат на настъпило на 02.10.2018г. увреждане от паднала облицовка от фасадата на сградата на „ДКЦ П.- К.“- ЕООД, гр.К. за сумата общо 32 000 лв ,заедно със законната лихва върху присъдените 32 000 лв. от датата на деликт а/02.10.2018г./ до окончателното плащане на сумите.

ПОТВЪРЖДАВА решение № 260041/15.02.2021 г. ,постановено по гр.д. 132/2019 г. по описа на ОС – Стара Загора,в частта в която е **ОТХВЪРЛЕН** иска ,предявен от ХР. Б. Б.- ЕГН ***** от с.Х., общ.К., обл.С. против Община К. за заплащане на обезщетение за претърпени неимуществени вреди в резултат на настъпило на 02.10.2018г. увреждане от паднала облицовка от фасадата на сградата на „ДКЦ П.- К.“- ЕООД, гр.К. за сумата **над 32 000 лв.** до пълния предявен размер от 60 000 лв.

ОБЕСЗИЛВА решение № 260041/15.02.2021 г. ,постановено по гр.д. 132/2019 г. по описа на ОС – Стара Загора ,в частта в която е отхвърлен иска ,предявен от ХР. Б. Б.- ЕГН ***** от с.Х., общ.К., обл.С. против ДКЦ П.- К.“- ЕООД, гр.К. за заплащане на обезщетение за претърпени неимуществени вреди в резултат на настъпило на 02.10.2018г. увреждане от паднала облицовка от фасадата на сградата на „ДКЦ П.- К.“- ЕООД, гр.К. за сумата общо 32 000 лв.

ОСЪЖДА „ДКЦ П.- К.“- ЕООД, гр.К. да заплати на ХР. Б. Б.- ЕГН ***** от с.Х., общ.К., обл.С. обезщетение за претърпени неимуществени вреди в резултат на настъпило на 02.10.2018г. увреждане от паднала облицовка от фасадата на сградата на „ДКЦ П.- К.“- ЕООД, гр.К. сумата общо 32 000 лв, заедно със законната лихва върху присъдените 32 000 лв. от датата на деликта /02.10.2018г./ до окончателното плащане на сумите, както и сумата 470 лв. разноски по делото.

ПОТВЪРЖДАВА решение 260041/15.02.2021 г. ,постановено по гр.д. 132/2019 г. по описа на ОС – Стара Загора,в частта в която е отхвърлен иска ,предявен от ХР. Б. Б.- ЕГН ***** от с.Х., общ.К., обл.С. против „ДКЦ П. – К. „ЕООД за заплащане на обезщетение за претърпени неимуществени вреди в резултат на настъпило на 02.10.2018г. увреждане от паднала облицовка от фасадата на сградата на „ДКЦ П.- К.“- ЕООД, гр.К. за сумата **над 32 000 лв.** до пълния предявен размер от 60 000 лв.

ОТМЕНЯ решение 260041/15.02.2021 г. ,постановено по гр.д. 132/2019 г. по описа на ОС – Стара Загора **изцяло** в частта на разноските.

ОСЪЖДА „ДКЦ П.- К.“- ЕООД да заплати на „А. д. Й. и Е.“- ЕИК, адвокатски хонорар в размер на 1 788 лв с включен 20 % ДДС за първоинстанционното разглеждане на делото и сумата от **1 788 лв.** – за настоящата инстанция .

ОСЪЖДА „ДКЦ П.- К.“- ЕООД да заплати ДТ в размер **1280лв.** в полза на Органите на съдебната власт в лицето на ВСС- гр.София по сметка на АС – Пловдив.

ОСЪЖДА Х.Б. Б.- ЕГН ***** от с.Х., общ.К., обл.С. да заплати на ОБЩИНА- гр.К. разноски за първоинстнционното разглеждане на делото в размер на **300 лв.** ю.к. възнаграждение ,а за въззивната – **300 лв.** ю.к. възнаграждение и 640 лв. ДТ.

ОСЪЖДА Х.Б. Б.- ЕГН ***** от с.Х., общ.К., обл.С. да заплати на ДКЦ П.- К.“- ЕООД разноски в размер на **934 лв.** съобразно отхвърлената част на иска.

Решението е подлежи на обжалване в 1 месечен срок от връчването му до страните с касационна жалба пред ВКС.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____